

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábólélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többzori hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás.

Lapunk az 1894-ik évben XII-ik évfolyamába lép.

Miként felelt meg azon feladatának, mit a mai kor egy vidéki társadalmi hetilaptól elvárhat, annak elbírálását nyugodtan bizzuk olvasóinkra.

Mi a XII-ik évfolyam küszöbén sem állunk elő hangzatos ígéretekkel, hanem lapunknak Szilágy Somlyó város és vidéke érdekei előmozdítását — s a köztügy elfogulatlan szolgálata — tűzzük ki célul jövőre is.

Kérjük e város és vidék közönségét, hogy feladatunk teljesítésében — úgy szellemi támogatásukkal, mint előfizetők gyűjtésével — segítségünkre legyenek.

A „Szilágy-Somlyó“ nem a kezdet nehézségeivel küzdő, hanem XI. év tapasztalatain nyugvó organuma e vidéknek, hivatva van tiszta tükrét adni a mi társadalmi s közéletünknek.

A közönségtől függ, hogy e tükör torzsalakot ne mutasson, a közönségtől függ, hogy lapunk feladatának jövőre is megfelelhessen.

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt évnegyedre 1 frt.

A „SZILÁGY-SOMLYÓ“
SZERKESZTŐSÉGE ÉS KIADÓHIVATALA.

Az új kikerekítés és még valami.

A sarmasági körjegyzőség községeit a zilahi, — a gyümölcsényesi körjegyzőség községeit meg a krasznai

főszolgabíró ma veszi át. Új év első napjától kezdve már az új beosztás szerint lesznek e községek megközigazgatva.

Hát azért adott az uristen az embernek esztét, hogy hasznát vegye s csak azért, mert valamit apánk, nagyapánk, szepapánk s isten tudja hányadik ősapánk ideje óta úgy tudunk, habár annak helytelen és célszerűtlen voltáról többszörösen meggyőződünk legyen is, csupa megszokásból, vagy az ősiekhöz való pusztaragaszkodásból úgy hagyni az időnek végéig, nagyon helytelen dolognak tartjuk. De viszont fonák eljárásnak s korunkat jellemző kicsinyes mellécezők szolgálatának tekintjük vármegyénk amaz eljárását, melynek következménye lön az említett két körjegyzőség községeinek a szilágy-somlyói járáshoz, mintegy erőszakos kiszakítása.

Lehet, hogy csak a tiszta közérdek vezette az okos vármegyei urak eszejárását, mikor a járáskor legújabb keletű kikerekítési torzszülöttét megalkoták, mert hát az is megtörténhetik, hogy tesznek valamit magáért a közérdekért is s nem muszáj mindenütt és mindenben a mellékérdeket, a befolyásosabb emberek magáncéljait szolgálni a vármegyének sem. De hát nem tehetünk róla, ha ebből a járáskikerekítési komédiásdiból minduntalan kikandikál a lóláb.

Nem tehetünk róla, ha úgy hiszünk s a mint hisszük, ki is mondjuk, hogy ezen községeknek a világért sem a jó közigazgatás érdekében s egyáltalában nem ezen községek jobbléte végett, hanem egyfelől a szilágy-somlyói járás gyengítése s vele

Szilágy-Somlyó város háttérbe tolása s Zilah város protegalása, másfelől meg a krasznai járás szükségtelen s célszerűtlen megnagyobbítása végett kellett új beosztást kapniok.

Mert a sarmasági körjegyzőség, ha a zilahi járásba bekebelezték is, csak Szilágy-Somlyóhoz fog közelebb esni, lakosai ezután is csak a közelebb eső sz.-somlyói piacot fogják terményeik értékesítése végett megkeresni s épen azért magának, a vármegye közérdekének mi szüksége sem volt e körjegyzőségnek a zilahi járáshoz csatolására, maguknak a községeknek pedig határozottan kárára van. Ennél tehát egyedüli indító ok csak azon szerencsétlen idea lehetett, amely alispánunknak már rögeszméjévé vált, hogy a zilahi járás bővítve s Zilah érdeke ez uton is előtérbe tolva legyen.

A gyümölcsényesi körjegyzőségnek a krasznai járáshoz csatolását ép oly kevésbé kívánta a vármegye közérdeke, a körjegyzőséghez tartozó községek érdeke pedig az új beosztással még erősebben van bántva, mint a sarmasági kör községeinél. Mert ezen körjegyzőséghez tartozó Magyar-Patak és Gyümölcsényes községek járhatlan bércekkkel és hegyi patakokkal vannak Krasznától elválasztva, úgy hogy e község lakóinak le kell jönniök Sz.-Nagyfaluba s onnan mehetnek csak át Krasznára. Már pedig ha már egyszer Nagyfaluba lejöttek, bizony vétek azokat egy erőltetett ideáért a kétszeres távra eső Krasznára utaztatni. Az esztendő legnagyobb részén, különösen a téli hónapokban abszolút lehetetlen e községekből Krasznával másként közlekedni, mint csak Szi-

lág-Somlyón keresztül menve. Hogy pedig abban hol rejlik a közérdek, hogy a most már krasznai járáshoz tartozó községek ügyes-bajos emberei az egész sz.-somlyói járáson keresztül vonuljanak, hogy az új járási székhelyhez juthassanak, azt még az alispán ur sem tudná megmondani, pedig az új kikerekítés mellett olyan szép dikciót mondott volt, hogy na.

Hát mi sehol sem látjuk okos és helyes indokát a gyümölcsényesi körjegyzőség Krasznához csatolásának. Kísérleteztek már ezzel a hetvenes években is, de belátták, hogy ha a hegy nem megy Mohamedhez, hát kénytelen Mohamed elmenni a hegyhez, vagyis a természet úgy alkotta meg a magyar-pataki és gyümölcsényesi dombokat, hogy onnan minden ut Szilágy-Somlyóra vezet s a természeti fekvés ujmutatását csak a községek nagy romlására lehet figyelmen kívül hagyni.

Krasznára, akár van rá szükség, akár nincs, okvetlen járásbírósgot akarnak kipréselni.

Hát legyen ha telik, minden nagyközségben egy járásbírósg, — de csak azért, hogy a krasznai járás nagyobb s a járásbírósg elnyerésére erősebb kilátással bíró legyen, két olyan községet, mint Magyar-Patak és Gyümölcsényes megnyomorítani még is vastag önzetlenség. Ha csakugyan szükség van a krasznai járásbírósgra, felállítják azt a nélkül is, ha ezeket a községeket oda nem erőszakolják.

Sajátságos ez a mi vármegyénk. Itt a községi autonomiát adott alkalmakkor oly szorosan magyarázzák, hogy egy 40 forintos tételre vonatkozó határozatot visszalöknek, mert a

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

ÖRZSI és ÉN.)

Irta: Will Carleton.

I.

Itt vannak az irások, ügyvéd ur tartsa készen, Az Örszi és én válunk; a házunk más egészen, Hibás vagyok, tudom jól, mint annyi másan én is, De nem lehet, az isten nem hagyta ezt megérnünk.

Mi történt? Óh ügyvéd ur, nehéz azt elbeszélnem, Sok esztendőknél eltűnt egymással békességben. Számomra nem volt asszony, más férfi néki mint én, Miért is nem lehet úgy ma is, mint eleintén?

S most megbeszéltem vele és Örszi nem mondta nem, Hogy el kell tőle végképpen szakítanom életem. Nem mintha megcsalt volna, vagy én csaltam vón' meg őt, A békétlenség lopva jött s közöttünk egyre nőtt.

Lángot fogott a szikra immáron mindkettőnkbe De kigondolta volna, hogy válás lesz belőle? Hibás vagyok, tudom jól, mint annyi másan én is, De Örszi bármilyen jó, hamar fölfortyan mégis.

Az első pör közöttünk, haj! jól emlékszem rája Vihar volt boldogságunk viruló szép fájára

*) A Zempléni P. Gyula által szerkesztett „Regény-Szalon”-nak 1894. január 1-én megjelenendő 2-ik számából.

Pör volt a házban egyre, pör járta nappal, éjjel S a harag is nőtt köztünk a nagy pörlekedéssel.

Hogy másodszor pöröltünk egy tehén miatt volt a; A válunál megsebzett és egy a mást okolta Én őt tartám hibásnak, ő persze másképp vélte S isten bocsá' de már-már majd hajbakaptunk érte

Máskor dévajkodásból került pörlekedésre Egy hétig is eljártunk s nem szoltunk egy igét se; Egyszer meg egy pohárért, hogy eltöré megszoltam S isten a mondatója mi rosszat monda rólam.

Sokszor volt a pohár ok oszt'is patáliára És a tehén miatt is a pör nem egyszer járta; Menyországból a házunk így lett pokolnak fészke És a boldogságunknak lassankint sirja, vége.

Igy járta ez mindennap; pörnek se hossza, vége, Nem tért egy percre vissza a házunk békessége, És jöttek a szomszédok, a ház teli volt velük, Hogy jó tanácsaikkal meghozzák békességünk.

Bubánatban igyen telt a nap, a hét, a hónap, Dacosan járt-kelt Örszi, de ő se vette szomat. A télen megfontoltam — volt rája érkezésem — Ha meg nem békül újra, a vége válás léssen.

És megbeszéltem vele és nem mondta Örszi: nem, Hogy el kell tőle végképpen szakítanom életem; Ami övé tovább is marad az az övének, Ami az én jussom meg ismerje el enyémmek.

A kontraktusba előbb ügyvéd ur írja kérem, Hogy mindenem a mi van az Örszié felében; Velem együtt szerezte jó s rossz időben mim van, S ha nékie testálom, igazság s jog szerint van.

A ház, a pajta, szerü... mind, mindet írja rája, Igaz, több hasznát veszi, ha férfi a gazdája. De hát én megfogadtam s azért csak igyen legyen, Akármilyen lesz belőlem, ne tudjam őt szegényen.

Egy kis készpénzem is van — igaz nagyon kevéske — Pár száz forint, amit rossz napokra tettem félre. Biztos kezekre bízom, nem vész el egy krajcárja, Ügyvéd ur írja kérem annak felét is rája.

Mosolyg úgy-e, hogy annyit irok az ő nevére, De nem rövidítem meg, hisz kettőnk szerzeménye. Mikor elvettem Örszit még ifju volt s milyen szép! S mindent dicsérhetnék rajt', csak egyet nem: a nyelvét.

Mikor még ifju voltam, bár mint ön, nem oly tanult, Hogy Örszi nem doktorné lett, bizony csak rajta mult.

Hogy mégis engem választott, beh sok volt irigyeim, De férfi, nálam boldogabb, nem is volt senkiséim.

Beteg valék oszt' egykor testem láz járta által, Leszámtam én akkor már az egész világgal És Örszi egyre ott volt — sohse felejthetném el — Hűségesen virrasztott mellettem nappal, éjjel.

S ügyvéd ur látta volna, házunk meg a konyhája! Nem volt a tisztaságba egész falunkba párja, De széles e világon se volt oly tiszta asszony, E részben nincsen is rá bár csak egy szó panaszmom.

S most kérem az irásom, hadd lám mit irt reája, Otthon megolvassom majd, hogy nincsen-e hibája S ha minden rendbe lesz már otthon s a gazdaságba, Megesókolom fiam és — oszt' mégyek a világba.

Egyet ügyvéd ur még csak, hogy majdnem elfeledtem!

Ha meghalok Örszimhez temessenek el engem. A hárs alatt pihenjek, mit én ültettem régen, A házasságunk első boldogságos évében.

S ha Örszi is... sokára... majd megnyugodni tére, Temessék el én mellém, hadd legyek együtt vele S ha lesz találkozásunk a magasságos égben, Szeretni fogjuk egymást, mint itt lent egykor, régen.

II.

Alázatos szolgálja 'csés jónapot kívánok, Elhoztam a kontraktust, itt vannak az irások. Maradhat úgy amint van, nincs bántani mit rajta, Hogy úgy történt amint lett, isten is úgy akarta.

Ahogy azon az estén, hazafelé menőben Elgondolám a sorsom, mi lesz eztán belőlem? A gondolataimnak majd hogy betegje lettem, Szerencse jó lovamnak, hogy el nem tévelyedtem.

A széles országútról, balog utra letértem, Pedig teher is jócskán vala ám a szekéren! És elgondoltam újra egész jövőendő sorsom S hogy mily boldogságos volt egykor a ház, az otthon.

S eszembe ötlött minden, mi ok volt pörpatvarra S hogy hányszor fölfortyantam a legkisebb dolgra.

S minél tovább gondoltam, előttem állt tisztában, Kettőnk közül nagyobbbat bizony magam hibáztam.

És emlékezetembe föltűntek régi képek, Megannyi tanuja az Örszi hű szívének; Mikéntha bus vándornak remény szökik szívébe S befényesíti útját: tűnt föl multamnak képe.

gyűlésben a főszolgabíró elnökölt, ergő szabálytalanul volt alakulva s mert a főszolgabíró jelenlétével a határozat hozatalt pressionalhatta. Más esetekben meg kiküldik a főszolgabíró, hogy egy, vagy más ügyben megfelelő határozat hozatalát a képviselőben jelenlétével vigye keresztül és ez már nem szabálytalan.

Ha egy porció szénát termő közséi kaszáló eladását, vagy egy közséi bábának fizetés javítását tartalmazó határozatot hoz a vármegye, azt nagy hókusz-pókusszal közszemlére kitétik, mindenféle módon meghirdetik, hogy az autonomián csorba ne essék, hogy ha valakinek nem tetszik a határozat, ellene felebbezéssel élhessen.

Kérdezzük meg csak Magyar-Patak, Gyümölcsénes és Sarmaság község képviselőtestületeit, vajjon meghirdették-e ott valaha a vármegyének az új járás kikerítésre vonatkozó határozatát? Kérdezzük meg csak e községek képviselőit, hogy törődött-e e kérdésben nézetükkel valamit a vármegye?

Mi úgy tudjuk, hogy nem és nem. Pedig talán e községeket érdekelte volna a dolog legközvetlenebbül.

Az esztendő végén vagyunk, sok olyast felsorolhatnánk vármegyei életünkben, a mi az önfajosság, az erőszakosság bélyegét hordja magán.

De mire való volna felidézni a multak szörnyetegeit. Hagyjuk őket pihenni most. Majd előfognak ők jöni maguktól is.

Adjon Isten Szilágyvármegyének boldog új esztendőt.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága december 20-án rendkívüli közgyűlést tartott hadadi báró Wesselényi Miklós főispán elnökle alatt, 50—55 bizottsági tag részvétele mellett.

Főispánunk a jelenlevők üdvözlése után a közgyűlést d. e. 10 órakor megnyitván, olvastatott a m. kir. belügyminiszternek 97,258. számú leirata, mely szerint a vármegye közigazgatási járásainak beosztása tárgyában 471. sz. a hozott határozatát helyben hagyja s felhívja a vármegye közönségét, tenné megfontolás tárgyává, hogy vajjon N.-Doba, K.-Doba, Debren és Sz.-Szentkirály községet nem volna-e célszerűbb a zsigó járásba átszatelni?

A közgyűlés kimondotta, hogy miután ezen községek közelebb fekszenek Zilah mint Zsigóhoz, s a közlekedés és hozzáférhetőség jelenlegi központjukkal könnyebb és kényelmesebb, a zsigói já-

Hogy újra elöl kezdjem — gondoltam — késő arra, Mélyebben szalóttam már ekémmel az ugarba. Oszti' mások is elváltak, elválhatok hát én is, Szivembe nyilallott ám valami fájó mégis.

Befordult jó az éjbe a göncölszékér rudja, Hogy messziről hívólag föltűnt a házunk ujra. A konyhamécses égett, a szív remeg a fénytől, Nem örömebe' annak ki özvegyiségre készül.

Amint beléptem ott állt terítve már az asztal, A tiszta tányérokkal, a hófehér abroszszal. Irásaim bedugtam jó mélyen a zsebembe S a vacsorához láttam, magam ki se pihenve.

És Örszi úgy tett mintha nem is vett volna észre, De lesett a zsebemre, mint macska az egérrel. Csilingelt a pohárral és a kanállal játszott S fordítva kézbe vette s olvasta az újságot.

Ahogy megvacsoráltam, kivette az írásom, Gondolta mi lehet benn, gondoltam én se bánom. Fölkeltem és egy nótát dudolgtaték magamban, Vidám nótát egykedvűn, de mindjárt abba hagytam.

Mert Örszi a sublóból kivette okuláját S szeme a kontraktuson nagy óvatosan járt át; Betűzte sorról-sorra — az írást rég tanultam S az ügyvéd ur írása sokszor nagyon is furcsa. —

S hogy olvasott belőle, kezét nyújtotta lágyan S könyezve csak azt mondta: sok mit neki taltam.

És aztán sirni kezdett óh, oly szívzaggató volt S mit évek óta nem tett, reáborult s megcsókolt.

ráshoz csatolásukat sem szükségesnek, sem célszerűnek nem tartja.

A vármegye alispánjának a közegészségi köröknek újból leendő megállapítása iránt beterjesztett javaslata elfogadtatott. Az új beosztásról szóló kimutatást később közölni fogjuk.

A közigazgatási bizottságból a f. év végen sorrend szerint kilépő br. Kemény Árpád, br. Podmaniczky Gyula, Svaiczér Aladár, Pap György és Lőrinczy György helyei titkos szavazás útján léven betöltendő, főispánunk a szavazást elrendeli s a szavazatot szedő bizottságot Fodor Elek elnökle alatt Berényi János és Bazala Béla tagokból megalakítván, a szavazás tartamára az ülést felfüggeszti.

Az ismét megnyitott közgyűlésen főispánunk a szavazatot szedő küldöttség jelentése alapján Lőrinczy György, br. Kemény Árpád, Eltettő Elek, Dull László és Benkő Gyula b. tagokat a közigazgatási bizottság 1894—95. évekre szavazattöbbséggel megválasztott tagjaiul kijelenti.

Az igazoló választmány tagjaiul az 1894. évre megválasztottak: Dull László, Molnár Lajos, Kiss Ernő, Pap György és Unger Gusztáv, főispánunk a maga részéről ugyanezen választmány elnökéül Biró Ferenczet, tagjaiul pedig Berényi János, Faragó Sándor és Csaponyi Ignác bizottsági tagokat kérte föl és nevezte ki.

A gyámpénztár megalakítására alakítandó bizottságba a jövő évre Molnár Lajos és Lőrinczy György választottak meg.

A Zilahon működendő loávató bizottság elnökéül Lőrinczy György, pótelnökéül Török István, a Sz.-Somlyón működendő bizottság elnökéül Veress Lajos, pótelnökéül Bölöni Sándor választottak meg.

A zsigó—n.-bányai h. é. vasut engedményesei a vasut kiépítésének törzsrésztvények vásárlása által való előmozdítása céljából a vármegyebebeli érdekelt községektől 50 ezer, a vármegye közönségétől pedig 25 ezer forint hozzájárulását kérelmezvén, kimondotta a közgyűlés, hogy saját részéről a lehetőség határain belül minden áldozatot kész meghozni ezen vasut kiépítésének biztosítására, miután azonban a községek aláírása jelenleg van folyamatban, s hozzájárulása tekintetében érdemleges határozat az eredmény ismerete nélkül nem hozható, a vármegye által megajánlandó hozzájárulás összegét a szükséghez képest a közséi ajánlatok beérkezése után s azok eredményének figyelembe vételével fogja megállapítani.

A kolozsvári siketnéma-intézetnek a jótékonyági alapból 100 frt adományoztatott.

A legtöbb adót fizető bizottsági tagok közül br. Bornemisza József, Takács Géza, Terebesi János, Bay József és Govrik Ödön vármegyebebeli birtokokok jogukat nem kívánván ezen törvényhatóságnál gyakorolni, Montbach Sándor pedig az ország területéről elköltözvén, helyettük az 1894. évre a legtöbb adót fizetők névjegyzékébe Weisz Ábrahám, Bálint Bertalan, dr. Berger János, Porjesz Sámuel, Póznér Ede és Tömpe Lajos vétettek föl.

Több zsigó járásbeli községnek a

Oszti' fogtam az írást mind, eztán minek a' nekem Tanácsra, kontraktusra nem lesz többé szükségem Feledjük a tehént el, sohse kerüljön porre Köztünk s szeressük egymást, hűségesen, örökre.

S jövőre megígértem, meg nem haragszom rája, Törjön bár a világnak össze minden pohárja S ó úgy találta eztán az a jóságos isten Egy új mennyországot fog teremni nekünk itt lenn.

Igy ültünk ott csacsogva; későre nyult az éjbe S mi még csak ottan ültünk susogva, nevetgélve Beszéltünk szép időkről, hogy kértem a kezét meg S azóta, hogy mi történt mig újra most enyém lett.

Tudom nem értünk egyet ma sem minden dologba, De hát vigyázni kell csak és nem kerül haragra. Ha egyikünk boszusz lesz, jókedvű lesz a másik, Majd ő is enged, én is és így leszen e' váltig.

Tudom papucsna vé majd, hogy mindezt elbeszélem, De lássa, hogy elmondtam oly jól esett a' nekem. Megáldja az uristen ügyvéd urat érette, Mert, hogy így végződött mind az, a kontraktus tette.

S most írja össze kérem ügyvéd ur, mi jár érte Szívesen megfizetjük, nekem sokat megért e' Oszti' gazdag vagyok most már, világgal nem cseréllek: Mert az egész világért sem adnám Örszikémet.

faiskolák létesítése és kezelése tárgyában hozott határozatai jóváhagyattak.

Szerváczius Károly zilahi állatorvosnak a képviselőtestület 253. számú határozata ellen beadott felebbezése visszautasított.

A varsoelci ref. egyháztanácsnak az oda való képviselőtestület 12. sz. határozata ellen közbevetett felfolyamodása elutasított.

Kispál Miklós zsigó közs. iskolai igazgató-tanítónak a képviselőtestület 47. sz. határozata ellen emelt felebbezése elutasított.

Sz.-Somlyó város, valamint a gróf és báró Bánffy-család közt a városban lévő Báthory-féle várkert megvásárlása felett kötött szerződés jóváhagyatott.

Sz.-Somlyó város határozata, mely szerint a polgármester évi illetményeit 1500 frt, a rendőrkapitányt 900 frtban állapította meg s ezen összeget 1893. év elejétől folyóvá tette, jóváhagyatott.

Nagyfalu és Alsó-Szopor községek előljárósága által bemutatott törlési nyugták megerősítették.

Hidvég és S.-Györtelek községeknek jegyzői irtoki állomás rendszeresítése tárgyában hozott határozatai némi módosítással jóváhagyattak.

N.-Doba község és Dobay Antal közt kötött csereszerződés jóváhagyattak.

A sarmasági körjegyző részére lakbér összegeket megállapító határozatok bővebb felvilágosítás nyújtása végett a főszolgabírónak visszaküldtek.

Zilah városnak a körendészettről alkotott szabályrendelete némi módosításokkal megállapítatván, jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszterhez felterjesztendő.

Szabó Károly sz.-somlyói volt kórházgondnoknak segélyezés iránti kérelme alap hiányában teljesíthető nem volt.

Veres László várnagynak lakbér megadása iránti kérelme elutasított.

Bereczki Miklós főszolgabírói szolgának segélyezés iránti kérelme az alispánhoz áttétetett.

Moni Gyula vármegyei tisztí főügyésznek a hivatásával összeütközésben nem lévő magánügyvédi gyakorlat megengedetett.

Községi költségvetések és számadások letárgyalása után főispánunk a jegyzőkönyveknek december hó 21-én d. e. 10 órakor leendő hitelesítésére Eltettő Elek és Biró Ferenc bizottsági tagokat kérvén föl, a közgyűlést d. e. 12 órakor bezárta. „Szilágy.”

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviselő testület f. évi december 30-án délelőtt 10 órakor a városház tanácstermében rendes közgyűlést tart.

A közgyűlés tárgyai:

1) Magyar kir. belügyminiszter önagyméltóságának 97,258. sz. leirata a Szilágyvármegye közigazgatási járásai egyes községeinek beosztása és a Krasznán felállítani kért járásbíróság tárgyában.

2) Kunfélegyháza városának 191—893. sz. határozata, magyar tannyelvű tisztí akadémia létesítése tárgyában.

3) A siket némák kolozsvári országos intézete felügyelő bizottságának felhívása adományok gyűjtése iránt.

4) Vármegyei alispán ur 17166 sz. felhívása a Bessenyei Györgynek emelendő emlékszóbor költségeire gyűjtés eszközlése iránt.

5) Bizottsági jelentés, illetve javaslat a városi tisztviselők segéd és kezelő személyzet fizetésének emelése és megállapítása iránt.

6) Ugyanazon bizottságnak jelentése a tisztviselők, kezelő, segéd- és szolgaszemélyzet fizetésének emelése és létszámának megállapítása tárgyában összeállított és módosított szabályrendelet bemutatásával.

7) Jókai Mór nagy költőnkhez intézendő üdvözlő felirat.

8) Sz.-somlyói iskolaszék 31. számú átirata az óvónó betegeskedése miatt, annak nyugdíjaztatása tárgyában. Ezzel kapcsolatos Lázár Ilona kérelme.

9) Kultár Péter és társai kérelme segélyezés iránt.

10) Dr. Kálmán Ignác v. t. orvos előterjesztése a város által átvett kórház felszerelése tárgyában.

11) Polgármester előterjesztése a távol levő hadkötelesek nyomozására puhatólő bizottsági tagok bevásárlása iránt.

12) Polgármester előterjesztése a városi gőzfürdőnek jövőben leendő bérbeadása iránt.

13) Kronberger Miksa kérelme az alsó vadkerten fa lerakódó hely bérbeadása iránt.

14) Bibác János kérelme bérhátrálékából 69 frt 26 kr. elengedése iránt.

15) Gutfreund Sámuel kérelme az ellene elrendelt árverés függőben tartása iránt.

16) Virág Lajos kérelme tűzifávali segélyezés iránt.

17) Kiss Lajosné kérelme férje fizetésének kiutalása iránt.

18) Róth Lajosné bejelentése a közgyűlésbeni képviseltesése iránt

19) Káló Lajos és társai kérelme a ke-rek puposi legelő bérbeadása iránt.

20) Özv. Nagy Lászlóné kérelme néh. férje által gőzfürdő építési költségeihez adott 50 frt összegnek készpénzbeni kifizetése iránt.

A h é t r ő l.

(Fővárosi levél.)

Nehéz, fojtó köd borul az utcákra, Isten csodája, hogy minden harmadik ember nyakát nem szegi. Mert a sűrű ködben még folyton ássák városzeire a vilamos világítás vezető árkaít s a ki ép lábbal és nyakkal akarja megünnepelni karácson, óvatos macska-lépésekben tipeg előbb-előbb. Pedig ha valaha drága volt minden perc, most csak igazi drága. Kicsi Jézuska indulóban s a kinek gyermeke van, neki kell vágni a városnak; élet, vagy halál! A nehéz, sűrű ködben ember ember hátán tolong, s mindenki cepel egy-egy rejtelmes csomagot, melynek tartalma karácson estéjén a ragyogó, csillogó-villogó fenyőfa alá kerül. „Köd előttem, köd mögöttem“, már hiába, Jézuska a legsűrűbb ködben is eljön, az ő szemének nincsen köd, nincsen sötétség: ellátogat minden gyermekes házhoz. Ebben bizakodik a gyermek-világ s nem aggódik a köd miatt. Eljön Jézuska, el. És hogyne hozna nekik ajándékot, mikor még a nagyoknak is hoz. Még Wekerlénnek is. A „Magyar Hírlap“ kikottyan-totta, hogy a miniszterelnököt karácsonra a barátai egy hosszú dróttal lepték meg, mely budapesti lakását összeköti a dános birtokkal. Ezután nem kell a miniszterelnöknek egyre leszaladni Dánosra, hanem a telefonon át kommandirozza a gazdaságát. Teszem föl, mikor az itatás ideje van, a jó gazda Wekerle beleszól a telefonba: haló! Ki van itt?

— Isvány, az öregbéres. Hát ott ki beszél?

— Wekerle.

— Mi tetszik, instálom?

— Megittatták-e már az ökröket.

— Eppég most csorog a víz, instállom.

— Mi hír?

— A Kajla eppég most borjazik instállom.

Hát bizony a miniszterek már meg-lepetésben sem részesülhetnek, előre kikotyogják az ujságok Pedig ők ugyan-csak nem fukarok a meg-lepetésekben. — Épp most részesítette egy kellemes meg-lepetésben Lukács Béla a Telefon Hírmondó, a beszélő ujság kiadóját, olyan engedélyokmányt állítva ki neki, hogy nincs az a bolond tőkepénzes, aki egy rézgarast is tovább befektessen e vállalatba. És a Telefon Hírmondó meg is szűnik, az egyetlen világhíres találmány. Talán éppen Szilveszter éjszakáján mondja az utolsó szót, elzokogván: Isten veled, ó nyájas publikum, nem halod többé: más, más, más!

Keglevich gróf, a vigszház-építő Keglevich meg is interpellálta a miatt Lukács Bélát a főrendiházban, oly gorombán, hogy a miniszter hűledezve nézett szét: hol vagyok? Azt hitte, az alsóházban van. S annyiban ott is volt, hogy a választ itt is tudomásul vette a többség.

De történt a főrendiházban egyéb is. Megszavasták a költségvetést is egyhangulag, miután Zichy Nándor és Eszterházy Miklós gróf kiöntötték a mérgüket az istentelen polgári házasság felett. Ugyane napon volt ülése a képviselőház igazságügyi bizottságának, mely a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot egyhangulag elfogadta általánosságban. Még azok is, kik az ülése nem jelenhettek meg, levélben tudatták, hogy elfogadják e javaslatot, köztük Polónyi Géza is, akit klerikális hajlamokkal rágalmaztak még nemrégiben, a minthogy emiatt ment volt a nyáron kétfelé a függetlenségi párt.

Azóta a függetlenségi párt újból egy fődél alá került, csupán Eötvös Károly duzzog még egy pár emberével a kerítésen kívül s most már szégyenkezhetik is, mert ám Polónyi mégsem az, a kinek ő kikiáltotta. Az igazságügyi bizottság egyhangu szavazatából látható, hogy a képviselőház egy szívvel-lélekkel fogadja el a polgári házasságot s számba vehető emberek aligha fognak ellene sikra szálani. S ha teszik, a lehető legsíralmasabb szerepre vállalkoznak. Most aztán csak az a kérdés, hogy a nemzeti akarat ez

impozáns megnyilatkozásával szemben lesz-e a főrendiháznak bátorsága elutasítani a korszakalkotó reformot? . . .

De ne zavarjuk karácsonyi örömeinket azzal, hogy vajjon mit fog csinálni a méltóságos főrendiház.

Minekünk újságíróknak kisebb gondunk is nagyobb e héten. Már hónapok óta abban mesterkedünk, hogy minél szebb meglepetésben részesítsük olvasóinkat s karácsony napjára annyi olvasni való megy szét a fővárosból az ország minden zugába, hogy egy esztendőig akár egyebet se olvassanak. Az eleven Magyar Hírlap melynek a szerkesztősége közben még arra is ráér, hogy a vidéki városokban felolvasásokat tartson, már a hét elején megkezdette remekszép albumának a szétküldését, hogy karácsonyra mindütt ott legyen. Külön küld albumot a nagyoknak, s külön a kicsinyeknek. S egy hétre-kettőre már küldi szét a Jókai-albumot is, Igazán csodás, hogy egy fővárosi napilap mit képes ma nyújtani a közönségnek. S mi újságírók, ha a munka izgalmai után pihenni térünk, irigykedve sóhajunk fel; mért nem vagyunk mi is olvasók!

Boldog új évet az olvasónak!

Székelty Huszár.

Különfélék.

— *Mai számunkhoz fél iv hírdetési melléklet van csatolva.*

— **Eljegyzések.** Halliárszky Vil-mát, Halliárszky Sámuel jószágigazgató kedves leányát Sz.-Somlyón december 24-én eljegyezte Szénássy Zoltán, a „Középszolnokmegye zilahi takarékpénztár” közszeretben álló másodkönyvezetője. — Szilágy-Nagyfaluban pedig Surányi Margit vártott jegyet Altenburger Károly székes-fővárosi mérnökkel.

— **Gyászhir.** Tamko Bertalan ügyvéd családját megrendítő csapás érte, kedves leányuknak Arának a hó 23-án váratlan elhunytával. A 12 éves kedves gyermek Nagy-Szebenben volt nevelőintézetben s ott érte el a tifusz, miből a legmondosabb ápolás és legodádóbb orvosi tudomány sem tudta kigyógyítani. A kétségbeesett szülők napok óta virrasztottak a bálványozásig szeretett kedves gyermek betegágyánál s aggodva vártuk tőlük a gyógyulás reményét hozó hirt, — de e helyett a minden ismerőseket és jóbarátokat leverő tudósítás érkezett, hogy a kedves gyermek nincs többé. A holttestet Sz.-Somlyóra szállították és a hó 27-én délután rendkívül nagyszámu közönség igaz részvéte mellett temették el. Nyugodjanak békében porai. A szülők méltatlan fájalmát pedig enyhítse a kedves család iránt érzett közrészvétel.

— **A nőegyleti estély.** F. hó 26-án a szép célhoz méltó igyekezet dacára nem sikerült úgy, miként azt a két-három év előtti időkben megszoktuk. Kevés, de válogatott közönség volt jelen s maga az estély elég élénken s jó kedvvel folyt le. Különös megemléstésre méltó, hogy aránylag sok volt a táncos és a hölgyek éppen nem panaszkodhattak, hogy nem táncoltak eleget. Igaz, hogy ez estélytől többeket távol tartottak a társadalmunk előkelő családjaiktól ért gyászsestek és kis városban egy-két család kimaradása már mindjárt nagy hézagot üt, — de tudja isten tán meg is unta már közönségünk a nőegyleti estélyeket. Valami új címet kellene kitalálni és úgy alkotni össze az ilyes multságokat, hogy azokban a társadalom minden műveltebb osztálya igyekezzék részt venni. Mint értestülünk, különben a kicsiny közönséghez képest a szegény iskolás gyermekek felruházására még is meglehetősen tiszta jövedelem jutott. Hogy az mennyi, és hogy ahhoz felülfizetésekkel kik járultak, jövő számunkban közölni fogjuk. A rendezőség a többszörösen kiérdemelt elismerést, az estély folyamán ismételtlen fölhangzott tóztokban tapasztalhatta. E részben az oroszlanréz az estély rendezőbizottságának elnökét, Bölöni Sándornét illeti meg, ki az estély sikeréért nagyobb eredményhez méltó kitartással fáradozott. Jelen voltak: Asszonyok: Dr. Ajtai Endréné, Bölöni Sándorné, Gencsy Sándorné, Gerece Andrásné, Halliárszky Sámuelné, Kethely Istvánné, Lukátsffy Ödönné, Márkus Gusztávné, Páskuj Józsefné, Presia Romulusné, Ruzska Ignácné, öv. Ruzska Istvánné, br. Salhausen Lipótné, Szénássy Miklósné. Leányok: Bölöni Erzsike, Farkas Mariska, Gencsy Viktória, Gencsy Róza, — Halliárszky Vilma, Halliárszky Mariska, Lukátsffy Anna, Lukátsffy Piroksa, Nagy Ilona (Nagyfalu), Ruzska Margit, báró Salhausen Ilona, Szénássy Margit, Valkovszki Irén, Veress Erzsike (lpp).

— **Táncestély.** A „zilahi korcsolyázóegylet” a hó 31-én Zilahon, a kaszinó helyiségeiben táncestélyt rendez.

— **Temetés.** Zoványról vesszük a szomorú hirt, hogy Józsa Jánosné, Szentmiklóssy Mariska f. hó 23-án, életének 32-ik, boldog házasságának 11-ik évében elhalt. Szívszélhűdés okozta hirtelen halála rendkívül lejutólag hatott mindazokra, kik a kedves jó asszonyt közzelebből ismerték. Temetése karácson első napján nagyszámu résztvevő közönség jelenléte mellett ment végbe.

— **Ruhakiosztás.** A sz.-somlyói nőegylet f. hó 22-én d. u. osztotta ki a szegény iskolás gyermekek közt a téli ruhákat. A ruha kiosztáson ott voltak: Somogyi Kálmánné elnök, Schöffler Leo titkár, Gerece Andrásné, Páskuj Józsefné, Bogdán István, Molnár Amál és Babucai Margit. Ez alkalommal 24 pár csizma, 13 kabát, 9 nadrág és 10 öltözet leányruha került kiosztásra a közséi, róm. kath. fiú és róm. kath. leányiskola mintegy ötven szegény és részben árva növendéke közt. A ruhakiosztás után Bogdán István közs. isk. igaztató, a megajándékozott gyermekek nevében mondott köszönetet, áldást kérve a nőegylet működésére.

— **Sajtóhíba igazítás.** Lapunk 51-ik számában közölt „Emlékbeszéd”-be becsuszott értelemzavaró sajtóhibákat következőkép igazítjuk helyre: I. hasáb első kikezdés első sor: sirjain helyett olvasandó: sirján, — 2-ik kikezdés 8-ik sorában oltárán mellől elmaradt ez a szó: kívül. 8-ik kikezdésben mennyezte helyett olvasandó menyeyezte, — 12 kikezdés 15-ik sorában főkép a helyett olvasandó főképe, — 12 kikezdés 17-ik sorában sziveinket mellől kimaradt: pedig V-ik hasáb 13-ik bekezdés 8-ik sorában egyszerű helyett olvasandó: egykor, — 15-ik bekezdés utolsó szó szászszokogása helyett olvasandó gyászos zokogása.

— **Jurista bál.** Azon nagy érdeklődés, mely az egész vármegyében, sőt a vármegye határain túl is mutatkozik a január 13-iki jurista bál iránt, méltó folyamánya ama buzgó fáradságnak, melyel a rendező bizottság mindent elkövet a bál sikerének emelésére. A diszterem, a társalgósalon, a foyer, a lépcsőház, igen csinosan lesznek földiszítve. Bizonyára a bál egyik vonzerejét fogja képezni, hogy a kolozsvári első zenekar fog játszani, s hogy a hölgyek igen csinos meglepetésben fognak részesülni. Számozott karzatjegyekre az előjegyzések már megkezdődtek.

— **Építkezés Zilahon** Vármegyénk székváros 100,000 forintos városházak számdokozik építeni. Az épületben igen természetesen, nagyobbyszerű bérhelyiségek, tánctermek, állandó szinpad stb. stb. is tervezetnek. Mint a „Szilágy” írja, a város közelebből pályázatot fog hirdetni — 500 frt, 300 frt és 100 frt pályadíjjal — az építkezések tervezetere. Az építési költségek törlesztési kölcsönnel lennének fedezve.

— **A munkaszüneti törvény** újabb módosítása. A kereskedelemügyi miniszter legújabb rendelete szerint: 1. Vasárnap és Szt. István napján a jég egész napon át gyártható, árusítható és házhoz szállítható. Ennélfogva az az intézkedés, hogy a jég vasárnapon át csak délelőtti 10 óráig szállítható, hatályon kívül van helyezve. 2. A címfestéssel foglalkozó iparosok a törvényes költözködő napokat megelőző s követő 8 napon belül eső vasárnapokon egész napon át végezhetik az iparukhoz tartozó munkát. Ez az engedély azonban csak magánhelyiségekben és műhelyekben végzendő munkára szorítkozik. 2. A vasárnapokon tartott baromvásárookra, szijgyártók és kötelesek az áruikat eladás céljából kirakhatják. 4. A sütőipar körébe eső élelmi szerek előállítására okvetlenül szükséges előkészítő munkálatok (kovászolás, bedagasztás és fűtés) a munkaszüneti napon, a segédke kellő fölváltása mellett, 10 órákor megkezdhetők.

— **Hallatlan kedvezmény** cím alatt érdekes hirdetést közlünk lapunk mai számában, melyre e helyen külön is felhívjuk az olvasók figyelmét. Mindazok, akik újévkor egy egész esztendőre való olvasmánnyal öhajtják magukat ellátni és szeretik az eseményeket képekben megörökítve is élvezni, nagy érdeklődéssel kell, hogy elolvassák ezt a hirdetést. — A „Magyar Gényusz” és „Otthon” képes szépirodalmi vállalatok együttesen oly hallatlanul kedvezményes áron állanak a közönség rendelkezésére, hogy ehhez hasonló olcsón külföldön sem dicsekedhetik egyetlen vállalat sem.

— **A mezőgazdasággal és erdőszettel** foglalkozó nyugdíj intézete, legutóbb tartott igazgatósági ülésén tett jelentés szerint, az előzetesen jelentkezett tagok közül, f. ápril havában történt megalakulás óta; be-fizetett 130, kiknek biztosított nyugdíj összege 149200 koronát képvisel, évi díjuk 27690 kor. 16 fl. Eddig befolyt 20206 kor. 93 fl. díj. Ebből értékpapirokba van fektetve 18875 kor. 20 fl., melyek valamint minden befolyt pénz a „Magyar országos központi takarékpénztárnál” őriztetnek. Az

elnökség jelenti, hogy a magas kormány egyes tagjainál tiszteleggett, kérve a támogatást és segélyezést. A pénzügyminiszter ur kilitásba helyezte, hogy a következő állami jótékony sorsjáték jövedelmében részesíti az intézetet, az adó és illeték mentesség iránti kérvényét pedig méltányosan fogja elintézni. A földmívelési miniszter és államtitkár urak szintén további támogatásukat helyezték kilitásba. A belügy és vallásügyi miniszter urak megígérték, hogy a fenhatóságuk alatt levő egyesületek, alapítványi és egyházi uradalmaknak ajánlani fogják az intézet jótékony működésének igénybe vételét. A tagok gyűjtése és az alapítóke szaporítása érdekében élénk akciót fog kifejteni, mert lehetetlennek tartja, hogy mezőgazdasági államban ily üdvös intézmény felvirágzására ne jusson. A földbirtokosoknak módot nyújt az intézet, hogy gazdatisztjeik jövőjéről, rokkantsági járadék, özvegyi díj és nyugdíj biztosítás által csekély évi hozzájárulással gondoskodhassanak. De maga a gazda és bérlo saját személyére sem köthet ennél előnyösebb és olcsóbb biztosítást, miután az intézet tisztán önségélyre lévén alapítva, a nyereszkeskedés teljesen ki van zárva, sőt a befizetett díjakból még a kezelési költségekre sem fordítatik semmi, mert csakis más alaphól fedeztetnek. Az országos Erdészeti Egyesület mostani közgyűlésén melegen ajánlá tagjainak ez intézetbe való belépést. Alapszabályok és díj táblázatok szívesen küldetnek az intézet irodájából, Budapest, Lónyay-u. 7.

— **Előfizetési felhívás** az erdélyi részek legnagyobb és legelterjedtebb politikai napilapjára, az „Ellenzék”-re. Az új évnegyed közeledtével előfizetést nyitunk az „Ellenzék”-re. Lapunk politikai irányának és társadalmi tevékenységének felsorolásával nem untatjuk olvasóinkat, csupán annyit jelentünk ki, hogy ahhoz a multhoz, melyet eddig követünk s a melyben minket előfizetőink annyi lelkesedéssel támogattak, — ezután is hívek maradunk. Hazánkat, nemzetünket híven, önzetlenül és függetlenül szolgáljuk. Kérjük olvasóinkat, hogy terhes munkánkban legyenek segítségünkre, mert csak a közönség támogatása biztosítja törekvéseink sikerét. Az „Ellenzék” előfizetési ára: egész évre 16 frt, félévre 8 frt, negyedévre 4 frt, egy óra 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek Kolozsvárra, az „Ellenzék” kiadóhivatalának küldendők. Az „Ellenzék” kiadóhivatala.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, privát megrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot, stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban.) Minták postafordultával küldetnek. Svájca címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— A „Hét” utolsó száma élén a következő felhívást intézi olvasóihoz: Ilyenkor karácsonytájt az újságok dupla erővel szokt k olvasóikhoz fordulni, hogy őket előfizetésre buzdítsák. A „Hét” a maga részéről inkább szokásból áll bele a hangversenybe, melyben a napi lapok időre ép úgy megelőznek és felülmulnak bennünket, mint a nagydob erejére nézve. A „Hét” nem ígér semmi rendkívülit, csak azt, hogy úgy folytatja, ahogy megkezdte. Annak az olvasóközönségnek, amelyet a „Hét” maga alkotott magának, elég, ha emlékeztetőbe hozzuk, mi mindent nyújtott neki eddigi négy évi fennállása alatt A „Hét” és amíg egyfelől a régi írók közremunkáló támogatásában részesült, másfelől a maga számára egész új írónemzedéket nevelt és állított munkába. Azt ígérjük hát, A „Hét” mint eddig, úgy ezután is a magyar irodalom termelésének, különösen az ifjú gárda produktóinak a javát fogja közönségének nyújtani és ennek a termelésnek értékétől és színvonalától fog függni A „Hét” nívauja is. És függeni fog az ertő közönség támogatásától, amely eddigi buzgalmaival és elismerésével nagy erősségnek volt. Reméljük, hogy ezután is még fokozottabb erejére számíthatunk; reméljük, hogy olvasóink befolyásukkal lapunk terjesztésére fognak közreműködni és így is támogatják A Hét-et, amely szabad szókimondásával, előítélet és elfogultság nélkül valósságával, európai nívaujával és a fiatal erők felhasználásával sivar irodalmi viszonyaink között talán némi misziót is teljesít. A „Hét” előfizetési ára: Egész évre 10 forint, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Mutatványszámokat kívánatra készséggel küldünk. K. i. s. József, A „Hét” szerkesztője és kiadója, Erzsébet-kört 6. sz.

— A „Divat Szalon”, mely méltó versenytárs nélkül áll irodalmunkban, ugy a divatot, mint a szépirodalmi közleményeket illetőleg egy-egy dustartalmu, különálló egész számot, nem pedig ugynevezett mellékletet ad, mindjában tért hódít a művelt magyar hölgyek körében és kiszorítja az idegen nyelvű vállalatokat. Szépirodalmi közleményeit első rangu magyar írók adják válogatott és gondosan fordított külföldi jelesbb termékekkel vegyesen, a szerkesztés élén pedig Szabóné Nogall Janka áll, ki mint a Petőfi-társaság tagja s a teréken irodalom egyik legkedveltebb írója ismeretes. A divatrész hasonlóképen női kéz vezetése alatt áll, még pedig Faghné Gyujtó Izabella nevéhez van fűzve, ki nek ismert és érdemes irodalmi kezességét vállalt azért, hogy a divat tudósítások olyan izléssel, gondnal és leírásokkal kerülnek az olvasó elé, a milyen eddig még nem volt. A lap csinos, tetszetős formában, rendkívül elegáns kiállításban jelenik meg, temérdek képpel tarkítva. Szépirodalmi részében pedig minden számban érdekes női arc-képet hoz, a magyar szellemi és társadalmi élet egy-egy kiválóbb nőlakjáról. Szívesen használjuk fel ez alkalmat, hogy ezt a valóban céljának meg-

felelő lapot, mely minden előnye mellett még a legolcsóbb is, melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizetések és megrendelések címzendők a „Divat Szalon” kiadóhivatalához Budapest, Gizella-tér, Haas-palota. Mutatványszámok ingyen küldetnek.

— **„Ifjúsági Lapok.”** Bármily lenyűgöző volt is újabb a magyar ifjúsági irodalom, mégis érezhető volt mindaddig egy olyan lapnak hiánya, mely a serdülő ifjúság szellemi szükségleteinek megfelel. Ezen hiány pótolva lesz, midőn „Ifjúsági Lapok” címmel egy oly hetenkint megjelenő közlöny indul meg karácsony első napján, mely mind a két nembelnek hasznos és szórakoztató olvasmányt nyújt. Az „Ifjúsági Lapok” hetenkint másfél—két ivnyi terjedelemben és számos illusztrációval jelenik meg. Mellékletül hetenkint „Leányvilág” címmel olyan lapot ad, mely leginkább a fiatal leányok számára szórakoztató és hasznos olvasmányt nyújt. Mindkét lapnak előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizetések és megrendelések küldendők az „Ifjúsági Lapok” kiadóhivatalához Budapest, Gizella-tér 1. sz. Haas-palota. Mutatványszámok bárkinek ingyen küldetnek.

— **Gyermekek Újsága.** Ismét megemlékeznék Pósa bácsinak a kis újságjáról. Az én Újságom-ról. Kénytelen vagyunk vele, mert az aranyos, minden ízében magyar szellemű kedves kis képes újság szinte kihívja maga iránt a figyelmet. Csupa mese, vers, kép, csupa aranyos tollal megírt apróság és a kis újság, a gyermekek szívelelke gyönyörködtetésére. — És van-e ennél kedvesebb karácsonyi, újévi ajándék? — Összetörök a legdrágább játéka, megújja azt, ha még olyan szép is, de az ő képes újságát nem fogja megenni sohasem, a míg gyermek marad. Türelemtelennül, szeretettel várja azt minden vasárnap, hisz ez az ő legkedvesebb barátja. — Mesél neki, regél neki, oktatja, mulattatja őt. Megtanítja őt magyarul gondolkodni, megtanítja őt hazaszeretetre. Az én Újságom ára negyedévre 1 frt, s ezért a kis összegért tizennyegyszer okoz nekik örömet. Ez a legbecesebb és legszívesebben látott de egy-szersmind a legolcsóbb karácsonyi ajándék.

— **Örök naptár.** Az újévi könyvpiacnak legeredetibb, legérdekesebb s praktikus hasznát tekintve is alkalmi meglepetésekre, ajándékozásokra legalkalmasabb irodalmi újdonsága a **Bácsó Ferenc** által szerkesztett „Örök naptár”, mely éppen most jelent meg. Érvényes a Krisztus születése utáni 1. évtől a 2000 év végeig. Tartalmaz minden lényeges naptári tudnivalót, s aki ezt megszerzi, bátran elmondhatja, hogy „örök időre” ellátta magát naptárral. De talán még ennél is becesebb az elmúlt időkre vonatkozó része, melyből könnyen megállapíthatjuk, hogy mily napra esett bármely történelmi esemény, vagy saját életünknek egy-egy nevezetes időpontja. A „Függetlenség”-ben ezenkívül az új pénzrendszer kimerítő ismertetését is adja. Ára fűzve 60 kr, vászonkötésben 90 kr, aranyozott díszkötésben 1 frt 20 kr. Megrendelhető szerzőnél (Bácsó Ferenc pénzügyigazgatósági tisztviselő, Szegeden.) A pénz előleges beküldése esetén a megrendelt példányok bárhová gyorsan és bérmentve küldetnek meg.

— **„Jókai”** a szépirodalom barátihoz! Fél-százada annak, hogy Jókai Mór, nemzeti irodalmunk vezérlo csillaga, ragyogó pályáját megkezdte A Kárpátoktól az Adriáig, Erdély bércétől a Lajtháig az egész nemzet ünneplni nagy fiat s a hála és elismerés virágaiból koszorút fon a költők királyának. Csillagó frázisok és hangzatos ígéretekkel ekebben és meggyőzőbben beszél a munkatársainak az a névsora, melyhez hasonló hazánk egyetlen lapja sem tud felmutatni. Megjegyezzük továbbá azt is, hogy a „Jókai” munkatársain kívül: a művészi írói, politikai és társadalmi világunk még számos kitűnőségét nyert meg a lap számára és így bizalommal fordulhat a szépirodalom barátihoz, hogy a „Jókait” pártfogásába fogja venni. A „Jókai” rendkívül fényes kiállításban még e hó folyamán meg fog jelenni s illusztrált állasu egyének, nemzetünk előkelőségei fogják disznitni már az első számot is. A „Jókai” előfizetési ára: egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. — Szerkesztőség esküadóhivatal: Bpest, VII. Dohány-utca 18. szám. A „Jókai” társadalmi, szépirodalmi és művészeti hetilap megjelenik minden vasárnap. Felelős szerkesztő: Keleti Ö. Lajos. Kiadótulajdonos: „Jókai Társaság”.

— **„Falusiak Lapja”** lesz a címe anap a népies gazdasági hetilapnak, amelyet Budapestén a „Hazánk irodalmi vállalat és nyomdai részvénytársaság” a földmívelési miniszterium megbízásából ad ki 1894-ik évi január hó 1-től kezdve. Az új lap — amelynek felelős szerkesztője Rombay Dezső, a bácsimegyei gazdasági egyesület volt titkára — hivatva leend a népirodalom terén régen nélkülözött hiányt pótolni. — A lap négy kiadásban: magyar, német, tót és román nyelven jelen meg, s magyar példánya az ország összes községeknek ingyen küldetik meg. A nemzetiségi nyelvű községeknek ezen kívül meg fog küldetni egy példány a saját anyanyelvükön is. A „Falusiak Lapja” tehát nemzeti és mezőgazdasági ügyeket van hivatva szolgálni és így kívánatos, hogy az illetékes elemek a nép körében minél inkább terjesszék. — Földbirtokosok, uradalmak pedig igen helyesen teszik, ha az olcsó heti lapot felügyelő cselédek részére megrendelik. — Előfizetnünk a „Hazánk” irodalmi vállalat és nyomdai részvény társaságnál Budapest, Köztelek. Előfizetési ára egy évre 2 frt, félévre 1 frt, negyedévre 50 kr.

A Pallas Nagy Lexikona.

Alig egy évvel ezelőtt, 1892. november közepén, mikor a Pallas Nagy Lexikonának első kötete megjelent, hány ember nem rázta kétkedőleg a fejét, hány ember nem szólt kétkedőleg: Vajjon nem jut-e ez a vállalat is a magyarul megjelent eddigi lexikonok sorsára? Nem éri-e utól a magyar kiadványok átka, a közöny? Nem zsugorodik-e össze a második, a harmadik kötet után? Nem lohad-e az illusztrák munkatársak, a kiadó fiatal társaság kedve? Nem szünik-e meg a vállalat egészen?

Az lehetetlen, hogy ily fényes, ily gazdag, ennyi anyagi és szellemi erőt emésztő kiadványt a magyar közönség életben tudjon tartani! Hányan nem szóltak így, most egy esztendője, az első kötet megjelenése után? És meg történt feleletül az a, nem csu-

pán a magyar irodalomban, de általában a világirodalomban szokatlan eset, hogy a Nagy Lexikon kitűzött programját messze tulszárnyalva egy esztendő alatt nem három, de öt kötetet produkált; produkált pedig úgy, hogy a sűrű egymásutánban következő kötetek egymást multák fölül a tartalom gazdaságában, a kiállítás fényében.

Mintha teljesült volna rajta a régi példabeszéd igazsága: Dimidium facti, qui bene coepit, habet. Csak jól kell megindítani a dolgot, meg az aztán magától előre. Az illusztris munkatársak, nem hogy kifáradtak volna, mindig újabb, fokozottabb erővel látták a munkához. Mind több-több fényes erő állt a nagy irodalmi mű szolgálatába. Nemzeti intelligenciánk érezni látszik, hogy a Nagy Lexikon munkatársai közé tartozni valódi érdem; hiszen maga a legnépszerűbb főherceg, József is beállt munkába, s a Cigányokról irt rendkívül becses cikkével járult a Lexikon tartalmának gazdagításához.

A Nagy Lexikonnak azonban, még ha annyi oka volna is diésekedni eddigi kötet-
te sikerével, a jövőre, az előtte álló munkára kell fordítani figyelmét. Vele együtt mi is csak egy pillanatra állhatunk meg, hogy regisztráljuk legújabb kötetének, az ötödiknek megjelenését, mely tartalmi gazdagság, fény, pompa tekintetében méltó folytatása az előbbi köteteknek.

Kezdődik a Dammara, s végződik a Elektromos gép címszóval. Ez azért megjegyzéseméltó, mert ebből látszik meg, hogy a roppant anyag feldolgozásában az arány meg van tartva, s az az aggodalom, hogy a Lexikon első kötetei tulterjengők, s miattok a későbbi kötetek összezsugorodnak, semmi-
vel sincs igazolva. Meg van tartva az arány, ami azt is bizonyítja, hogy a Lexikon kitűzött terv szerint halad, mely tervnek jól volt megvetve az ágya.

A második, ami önkénytelenül magára hívja a figyelmet, a kötet fényes kiállítása. Arról feleslegesnek találjuk már szólni, hogy mily tiszta, famentes papírra van nyomva a Lexikon. Az már azonban felemlítendő, hogy betűi ép oly hibátlanok, épek, mint az első kötetéi voltak. Mintha egészen új öntésű betűt használna a Lexikon minden köte-
te, annyira tiszta minden betűje. Valóban mondják is, hogy az a rengeteg szedés, melyből az öt kötet áll, még mindig együtt van, s a Pallas betűöntő műhelye éjjel-nappal döl-
dozik, hogy valamennyi új kötet számára új betűket öntsön.

Még ennél is szembeötlőbb, s igazi gyermekes örömmel ehhez fordulunk mind-
járt a kötet felnyitása után, a szövegábrák, a képmelléletek, színes és rézkareképek, a térképek és topografiai melléletek ama sokasága, melylyel e kötet megelőzött is fölülmulja. Csak színnyomat tizenegy, réz-
nyomat kettő, térkép öt, városi tervrajz kettő diszít a kötetet. Ezekhez járul aztán száz-
hetven szövegábra.

Mikor a melléletek s általában a kiál-
lítás fényétől megigézett szemünkből kitör-
löttük a káprázatot s hozzá fogtunk a kötet
tartalmának áttekintéséhez, akkor jutottunk
csak el arra az ezerégyébéli mesés gazdag-
ságra, mely ezt az ötödik kötetet betölti.
Csak futólag említtük meg néhány cikkét,

Azok a cikkek, melyeket a Nagy Lexi-
kon például a Dunáról földrajzi, szabályo-
zást és politikai szempontból közöl, továbbá
ezek a tisztán magyar tárgyú dolgok: Dayka
Gábor, Deák Ferencz, Deák-párt, Debrecen,
Debreceni református kollégium, Dessawffy-
család, Déva, a Doctrinairek, Dembinszky
stb. stb, nemcsak egy ilyen egyetemes Lexi-
konnak volnának méltó büszkeségei, de mint
önálló dolgozatok is a jelentékeny irodalmi
művek számába volnának sorolhatók.

Hogy mennyi érzékkel ragadja meg a
Nagy Lexikon az általános tudományos
értékű cikkek magyar vonatkozását, tanu-
sítja például a Diptichon cikk, melyhez a
Verespataki viaszos lapok pompás mellék-
letét közli. Ily vonások kitüntetésére feles
számmaal akadhatunk a jelen kötetben is,
mint találkoztunk velők a megelőző köte-
tekben.

A jogi és államtudományi, valamint nemzet-
gazdasági cikkek köréből elég lesz tán emli-
teni ezeket a pompás essayket; Demokrácia
(Schvarcz Gyula), Demologia (Kőrösi Jó-
zsef), Diplomatika (melynek különösen iro-
dalmi része kitünő), Dohánygyedárúság
(Mariska Vilmos), Dalizmus (Heil) stb. A
művészeti nagyobb cikkek ezek: (A farnezi
bika harc melléklettel), Disztés (Pasteinertől),
Dráma (brilláns tanulmány Silbersteintől),
Dürer Albert (a híres „Krisztus a keresz-
tűn“ melléklettel) stb. Ékitmény (Pastei-
nertől), A filozofia körébe tartoznak: Des-
cartes (Alexandertől és Heller Ágosttól),
Darwinizmus (Alexander), Dualizmus stb. A
matematika, fizika és csillagászat körébe va-
lók: Determinans (Radó) Dinamo elektromos
pépek (Hoor), Ég (Kövesligethy) stb. A
technika körébe valók: Daratisztító gépek

(Lencz), Déli vasut (Dobieczy), Drót (Edvi
Illés Aladár), Drótkötél-pálya (Dobieszky),
Duzzasztó gát (Timon). Az orvostannak és
fiziológiának is csak néhány nagyobb cikkét
említjük: Diszpepszia (Jendrassik), Difteri-
tis (Szontágh). Együttérző idegrendszer
(Thanhoffer és Klug Nándor), Elefantiaízis
(Basch). Az állattan nagyobb cikkei: Egye-
nes szárnyuak, Éjjeli lepkék (Vangel) Ele-
fánt (Entz Géza). Az ásványtan és peologia
nevezetesebb cikkei: Devonszisztéma (Szte-
rényi), Diluvium (Halavács), Drágakövek
(Szterényi és Pasteiner) stb. A botanikát
jobbára Borbás Vince irta s cikkei alaposság
s elegancia dolgában mind diszére válnak a
kötetnek, Vegytani cikkek közül igen ki-
emelkedtek az Ecet, Ecetsav, és sói (Winkler
és Nuricsán). Gazdasági cikkei közül nagyob-
bak, A dohánytermesztés, az Ekék (Lázár),
Dinnye (Mezey) cikkek. A földrajzi cikkek
közül Thirring Gusztáv nagy alaposzággal
irt hazai tárgyú cikkei mellett Brózik Ká-
roly mértéket tartani tudó, jól megirt kül-
földi tárgyú cikkei tűnnek ki. A történelem,
magyar részét Marcali, Ballagi Aladár, Nagy
Géza, Márki Sándor, Sebestyén Gyula és
Karácsonyi dolgozták, a világtörténelmi
részét Mangold Lajos nagy s alapos tudású
cikkei képviselik, Kiváló ezek közt is az
Egyházi államról irt cikk, mely tulszaz az
egyházi szaklexikonok hasonló cikkein is. A
magyar nyelvészetet és irodalmat Simonyi
Zsigmond és Négyessy László, a hazai neu-
zetiségeket Bojnissics Iván, Sebestha Károly,
Alexi György írják, külföldi nyelvészet és
irodalom pedig oly kezekben van, minők
Heinrich Gusztáv, Katona Lajosé, Radó
Antalé, Baján Miksáé, stb. Végül szent teo-
logiai cikkei, melyeket Mihályfi, Piszter,
Zelliger, Farkas, Zoványi, Csiky, Kohn Sá-
mucl, Schreiner stb. irtak, mind híven tük-
rözik az illető egyháziak felfogását, s ami
nagyon figyelemreméltó e különböző feleke-
zeti cikkek teljes objektivitással vannak
megírva.

Ily futólagos szemle mellett természetes,
hogy tömördek cikknek kellett említetlenül
maradni. Körülbelül hat-nyolc ezerre rug-
hat az ötödik kötetben foglalt cikkek száma.
S valamennyinek, a legkisebbnek is érdeme,
hogy jó iránylyal van megírva s lexikális
rövidséggel van csiszolva.

Ezzel a kötetel van azonban kapoco-
latban a kiadótársulatnak egy oly tette,
mely mindörökre nevezetes marad a magyar
irodalom, a magyar könyvkereskedelem tör-
ténetében. A Pallas igazgatósága ugyanis
arra határozta magát, hogy kiszorítja a ma-
gyar földről az összes német nyelvű lexi-
konokat s bevon minden a hazában eddig
megjelent számottevő lexikális művet. A
merész elhatározást, mely a legnagyobb fou-

tosságu kulturális nemzeti missziót rejti ma-
gában, a kiadó társulat következő köriratá-
ban mutatjuk be.

A „Nagy Lexikon“ nemzeti és
kulturális missziója.

Elhatároztuk, hogy a kiadásunkban
megjelenő Nagy Lexikont oly fokra emeljük,
neki a nemzet kulturális életében oly jelentő-
ségeet szerzünk, minőt irodalmi kiadvány
még el nem ért, tudniillik kiküszöböljük
vele a külföldi, különösen pedig a nagyon
elterjedt német lexikonokat.

Ezelőtt egy esztendővel, mikor meg-
indítottuk nagy irodalmi vállalatunkat, mely
munkatársai nevével és számával, a feldolgo-
zott és feldolgozandó anyag belső értékével,
s a kiállítás nagy fényével a hazai közvéle-
mény egyhangu ítélete szerint a legnagyobb
magyar irodalmi kiadvány címét joggal
szerezte meg, már akkor tervünkben volt,
hogy bevonjuk a hazánkban közkezen forgó
összes lexikonokat.

E tervünkkel várnunk kellett addig, mig
kiadványunk annyira előrehaladt, hogy egy-
részt kezességet nyert a közönség a nagy mű
befejezése iránt, másrészt, hogy mindenki
érdemesnek tartsa a birtokában levő más
lexikonnak a mienkért való kicserélését.
Ezért is siettettük köteleinkeket gyors egymás
utánban való megjelenését.

Ma tehát, midőn a Pallas Nag Lexiko-
nának V kötetete is a közönség rendelkezé-
sére áll, s így a műnek majd egyharmada
megjelent, eljöttnek tartjuk az időt eredetileg
megfogamzott tervünk végrehajtására, a né-
met s egyéb lexikonok bevonására.

E merész lépéssel a könyvknreskedés-
ben új utakat törünk. Arra már volt eset,
hogy egyes külföldi nagyobb kiadók saját
korábbi kiadványaikat az új kiadás érdeké-
ben bevonták; arra azonban mi határozzuk
el első ízben magunkat, hogy bevonunk kü-
lönbség nélkül minden kiadványt, mely az
irodalom ezen ágában akár hazánkban, akár
külföldön megjelent, s hogy a bevont német
példányokat kiszállítjuk a határra.

Ama jelentőségénél fogva, melyre a
lexikális irodalom az újabb korban fejlődött,
midőn a virágzó hirlapirodalom mellett
mindenki szükségét érzi annak, hogy a
rendelkezése alatt álljon oly segédmű, mely
az ismeretek minden ágára kiterjeszkedve,
gyors, biztos felvilágosítást nyújtson valamen-
nyi kérdésben; midőn a közélet e szükség-
letét a külföldi, főként német, magukkal
idegen szellemet árasztó kiadványok oly
nagy mértékben kiaknázni siettek, nemcsak
kulturális, de egyenesen nemzeti missziót
véllünk teljesíteni azzal, hogy bármely más
lexikon helyett oly lexikont adunk cserébe,
mely hazai földben gyökerezdik, a magyar
viszonyokat tartja első sorban szem előtt,

magyar gondolkodással magyar szükségletre
számít s a külföldi tényeket és ismereteket
ama viszonyban mutatja be, melyben azok
a mi közéletünkkel összefüggenek. Ebben
van Nagy Lexikonunknak, valamint terjesz-
tése érdekében ezennel megtett lépésünknek
nemzeti kulturális missziója és nagy jelen-
tősége.

A csere-föltételek a következők:
1) A Meyer-féle Conversations-Lexikon
4-ik kiadásának teljes és ép állapotban levő
kötött példányáért adunk 36 frtot.

Ugyanezen kiadás fűzött, vagy már
többé-kevésbé rongált kötési példányáért
24 frtot.

Ugyanezen Lexikon 5-ik most megje-
lenő kiadásának minden egyes kötetéért 3 frt.

A Brockhaus féle Conversations-Lexikon
13. kiadásának teljes és ép kötési példá-
nyáért 24 frt.

Ugyanezen Lexikon 14. most megje-
lenő kiadásának minden egyes kötetéért
köte 3 frt.

Minden itt meg nem nevezett régiebb
kiadás, vagy más külföldi lexikon teljes
példányáért 15 frt.

2) Minden becserélendő idegen lexikon
előzetesen egyenesen hozzánk bérmentve száll-
lítandó be. E helyett adjuk a Pallas Nagy
Lexikonát tetszés szerint akár kötetenként,
akár az eddig megjelent kötetet egyszerre;
a cserébe átvett külföldi lexikonért megál-
lapított árt a megrendelőnek javára írjuk s
az utolsó kötetek szállításánál számítjuk le.

3. Ezen csere a Pallas Nagy Lexikoná-
ból korábban megrendelt példányokra nem
alkalmazható s minden megrendelt példányra
csak egy idegen lexikont fogadunk el cserébe.

A cserét kiterjesztjük hasonló föltételek
mellett minden régiebb magyar lexikonra is,
még pedig:

a Magyar Lexikonért 16 kötetben
adunk 15 frtot,

az Egyetemes magyar Encyklopaediáért
13 kötetben (1860—1876) 10 frtot,

az Ismerettáért 10 kötetben (1858—64)
10 frtot,

az Ejjabbkori Ismeretek Táráért 6 kö-
tetben (1861—64) 10 frtot,

a Közhasznú Ismeretek Táráért 12
kötetben (1831—34. és 1844). 10 frtot.

Minden könyvkereskedés azon helyzet-
ben van, hogy ezen cserét hasonló föltételek
mellett közvetítse.

Pallas irodalmi és nyomdai részvény-
társaság. Budapest, IV., Keeskméti-utca
6. szám.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

FLÓFIZETÉSI FELHIVÁS

A HÉT

V-ik ÉVFOLYAM.

V-ik ÉVFOLYAM.

T Á R S A D A L M I, I R O D A L M I É S M Ű V É S Z E T I K Ö Z L Ö N Y.

Szerkeszti és kiadja: KISS JÓZSEF.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A HÉT a legliberálisabb szellemben szerkesztett
magyar hetilap. Közöl novellákat, költeményeket, dra-
matizált apróságokat, politikai és társadalmi esszai-
ket; figyelemmel kíséri a hét összes mozgalmait és kivá-
lasztja s feldolgozza a legfontosabbakat és legérdeke-
sebbeket. Kultivált minden genret, hozzászól minden ac-
tuális kérdéshez, de sohasem lépi át azon határokat,
melyeket a jó ízlés — irodalmi lapnál a legfőbb krite-
rium — parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a
péntek esti színházi premierekről még ugyanazon a hé-
ten, ugyszólván a napilapokkal egyidejűleg hoz na-
gyob szabású ismertetések. Szépirodalmi része kivéte-
lével actualis minden közleményében és jöreszt ennek
köszönheti nagy sikereit és azon közkedveltséget, mely-
ben részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy
nagy irodalmi név. Azok közül, a kik „A HÉT“be ed-
dig irtak s részben állandó munkatársai, felemlitjük a
következőket:

Abonyi Árpád, Ábrányi Emil, ifj. Ábrányi Kor-
né, Ágai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Bársony
István, Bede Jób, Bródy Sándor, Célio, Dóczi Lajos,

Endrődi Sándor, Gozdu Elek, Herczegh Ferencz, Hel-
tai Jenő, Hock János, Ignotus, Inczédy László, Jászai
Mari, Jókai Mór, Justh Zsigmond, Kenedi Géza, Kóbor
Tamás, Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Ma-
lonyai Dezső, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsy
Kálmán, Murai Károly, Petelei, Palágyi Lajos, Pollák
Illés, Rákosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre,
Szabóné Nogáll Janka, Szalay Fruzina, Szemere Attila,
Szomaházy István, Szűry Dénes, Silberstein Adolf, Tá-
bori Róbert, Tóth Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly,
Vézi József, Zempléni Árpád, stb. stb.

A HÉT külső kiállítása összes lapjaink közt a leg-
fönyűzőbb. Minden számának boritékán egy fényes ki-
viteli nagy arcképet közöl: kitünőségeket, de legfőkép
érdekes alakokat a politika, művészet, irodalom és a
szalon köréből, azok arcképeit, akiket a lefolyt hét ese-
ményeinek árja, habár csak ideiglenesen is, felszínre
vetett.

A HÉT számai bekötve évenként két vaskos köte-
tet képeznek és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az
első nyolc kötet, melyből teljes példányok — bár igen
csekély számban — még kaphatók, ívalóságos tárháza
azérdekét soha sem veszítő becses olvasmányoknak.

A HÉT előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT KIADÓHIVATALA, BUDAPEST, VII., ERZSÉBET-KÖRUT 6. SZÁM.

ÜZLET MEGNYITÁS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy **Gámenczy Tódor** cég alatt Szilágy-Somlyón több éven át fennállott, e város és vidékének közönsége előtt mindég legjobb hírnek örvendett üzletet — nevezett nagybátyámnak elhalálozása folytán **összes jószága s követeléseivel együtt** átvettem és azt

G Á M E N C Z Y Ö D Ö N

törvénytörvényesen bejegyzett cég alatt tovább fogom folytatni.

Tizenkét évi működésem, melyet nagyvárosokban e szakmában töltöttem, azon kellemes reményre jogosít engem, hogy elődöm nyomdokait követve, e téren sikerrel haladhatok s bízva a nagy közönségnek elődöm iránt tanúsított bizalmába, **üzletemet teljesen**

a mai kor igényeinek megfelelőleg, egészen újból és bővebben rendeztem be.

Kérem a nagyérdemű közönséget, az elődöm iránt tanúsított bizalommal engem is megajándékozni s üzletemből való próbavásárlásokkal, **jó minőségű, legszolidabb árban, pontos** kiszolgálásomról meggyőződést szerezni.

Teljes tisztelettel:

G Á M E N C Z Y Ö D Ö N.

 Tulhalmozott áruraktárak miatt alkalmi olcsó elárusítás!

KARÁCSONYI, UJÉVI

nagy árukiállítás mélyen leszállított árakon.

F á b r y J ó z s e f divatáruházában kispiacztér

Női felsők, bundák, férfi készruhák. gyapjuszövetek, női szövetek, parketek, vásznak, férfi kalapok, sapkák, **férfi, női, gyerek carlsbadi cipők, 3000 pár választékban**, — paplanok, matracok, varrógépek, fa- és vasbutorok, mélyen leszállított árakon nagyválasztékban.

Karácsonyi, ujévi díszmű, ajándéktárgyak és gyerekjátékok.

F é r f i é s n ő i p i p e r e t á r g y a k, u j d o n s á g o k !

"NAGYVÁRAD"

Magyarország egyik legelterjedtebb és legtekintélyesebb vidéki napilapja.

Az 1894-ik évben XXV-ik évfolyamába lép.

Megjelenik hétfőt kivéve mindennap

naponta 10-24 oldalon.

Irányára nézve pártoktól teljesen független; minden pártokon felül álló. — Tudósításai a leggyorsabbak és legkimerítőbbek. Tárcarovatában a legelső fővárosi írók neveivel találkozunk.

A „Nagyvárad“ ez által nemcsak Biharmegyében, de a szomszédos megyékben is óriási elterjedtséget nyert, úgy, hogy ma már naponként

3000 példányban

lát napvilágot.

A „Nagyvárad“ karácsonyra oly meglepetést szerez olvasóinak, minőt még egy vidéki lap sem szerzett. — A „Nagyvárad“

KARÁCSONYI ALBUMA

oly gazdag tartalommal, oly neves írók műveivel jelenik meg, hogy vetélkedni fog a fővárosi lapok karácsonyi albumával. Ezt, január 1-én belépő új előfizetők is megkapják.

Azon körülmény, hogy a „NAGYVÁRAD“ a közönség minden osztályában el van terjedve s a helybeli pályaudvaron is árusítatván, a legtávolabbi vidékekre is eljut, a hirdetés főcélját a legnagyobb mértékben elősegíti s ezért

legalkalmasabb a hirdetésre.

A „Nagyvárad“ előfizetési ára, postán küldve:

1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetések és hirdetések a „NAGYVÁRAD“ kiadóhivatalához (Nagyvárad, Uri-utca 702. sz.) küldendők.

2-3

Fürdő bérbeadás.

A sz.-somlyói vasuti állomástól alig egy órányira fekvő, ujonnan épített és bebutorozott

zoványi timsós-vasgálics

GYÓGYFÜRDŐ

1894. január 10-től kezdődőleg több évre

haszonbérbe adatik

Zoványon, 1894. évi január hó 6-án d. e. 10 órakor özv. **Tarpai Ferencné** lakásán. Bővebb felvilágosítást nyújt Sz.-Somlyón **Virág László** és Ippon **Bideskutya György**.

4-5

Páratlan kedvezmény!

Ujév közeledtével minden művelt magyar családnál felmerül a kérdés, hogy a rendes napilap mellett, milyen szépirodalmi lapra fizessenek elő? Erre a kérdésre a jelen irodalmi viszonyok között csak egy válasz lehet. És pedig fizessünk elő a legdiszesebb kiállítású, leggaazdagabb tartalmú és a legtöbb illusztrációval ellátott

MAGYAR GÉNIUSZ

című képes hetilapra, mely újévtől kezdve páratlan kedvezményben részesíti előfizetőit.

A Magyar Gémusz nak ugyanis sikerült az

"OTTHON"

szerkesztőségével egyesülve olz kedvezményt nyújtani előfizetőinek, mely páratlanul áll a magyar irodalomban. E két előkelő irodalmi vállalat ugyanis olyformtn lépett szövetségbe, hogy igazán potomon szerezhető meg együtt mindakettő.

A Magyar Gémusz képes hetilap és az Otthon képes havi folyóirat előfizetési ára együtt véve

egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt,

vagyis 12 frt egész évi előfizetésért kap az előfizető egy rendkívül diszes kiállítású, magas irodalmi színvonalon álló, aktuális képeket tartalmazó, előkelő helilapot, továbbá a 12, mondd tízenkét kötetből álló, havonként megjelenő folyóiratot az Otthont, melyről a közönség és a kritika egyhangulag elismerte, hogy az a legelső és legelőkelőbb folyóiratunk, mert körülötte csoportosul a magyar irodalom és művészet színeje.

Az ujév előtt belépő előfizetők már megkapják az Otthon karácsonyi számát, mely egész kincstára a magyar irodalmi és művészi termékeknek.

Az előfizetési pénzek a ketős irodalmi vállalatra a Magyar Gémusz kiadóhivatalához (Teréz-körút 41. szám) küldendők.

Előfizetési Felhívás

"KÉPES CSALÁDI LAPOK"

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap 1894. év folyamára.

Megjelen minden vasárnap, diszes kiállításban, tetszetős borítékkal.

A „Képes Családi Lapok“ a legelterjedtebb, legdiszesebb s legolcsóbb képes hetilap, a mely szívet és lelket nemesítő, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar művelt olvasóközönségnek.

A „Képes Családi Lapok“ a legmagasabb irodalmi nivón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangú írói és írónői tömörülnek: így az 1894. évi első szám következő íróktól hoz közleményeket: Jókai Mór: „Hogy is volt ez a dolog?“ (Beszély), Beniczky Bajza Lenke: „A sors kockája“ (Regény), Tölgyesi Mihály: „A gyémánt gyűrű“ (Humoreszk), P. Csorba Akos, „A Bosporus partján“ (Rajz), Stiller tanár: „A fűzöröl“ (Orvosi cikk) stb. stb. Közleményeket irtak e számba: Komócsy József, Varsányi Gyula, Feleki Sándor dr. A regény mellékletet Lauka Gusztáv írta, címe: „Pásztortűz és lidércfény“. — A képek az új év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölesönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények íróinak arcképeit, s sajátkezű aláírásait is veszi az olvasó.

„Képes Családi Lapok“ évenként, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangú írók tollából.

A „Képes Családi Lapok“ két hetenként megjelenő melléklapja, a „Hölgyek Lapja“ háztartási és divatrészszel ellátva, teljesen nélkülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Családi Lapok“ a fentebb említett szöveg között megjelenő regényeken kívül évenként, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek. S mindezen előnyök dacára, a „Képes Családi Lapok“-nak a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal és Regénymelléklettel együtt, előfizetési ára csak egész évre 6 forint, fél-évre 3 forint, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona-utca 20. szám küldendők, amely kívánatra mutatványszámokat díjtalanul küld bárminek, ha az iránt levelezőlapon megkeresetik.

Aki az egész évre szóló 6 forintnyi előfizetési összeget 80 kr csomagolási és postaszállítási díjjal egész évre beküld, annak 4 regényt, — aki félévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr csomagolási és postaszállítási díjat küld be, annak 2 regényt, s aki 1 frt 50 kr negyedévi előfizetési díjat s 20 kr csomagolási és postadíjat egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlva és díjmentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ KIADÓHIVATALA

3-5

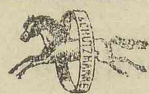
Budapest, V., Nagykorona-utca 20.

HIRDETÉSEK

a „SZILÁGY-SOMLYÓ“

részére a kiadóhivatalban jutányos áron felvétetnek.

2 arany, 13 ezüst érem.

9 disz- és elismerő okmány.

Kwizda-féle Restitutionsfluid

mosóvíz lovaknak
Egy palackkal frt 1.40 o. é.

30 év óta udvari istállóknak, valamint katonai és polgári istállókba is, használatban; nagyobb erőfeszítések előtt és utá erősítésül; továbbá ficamodások, rándulások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képesíti a lovat kiváló teljesítményre idomításnál.

Kapható a gyógyszerárakban és drogistáknál.

Tessék a főnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle Restitutionsfluid.

Fő letét: Kwizda Ferenc János

osztrák cs. és k. és román kir. udv. szállító kerületi gyógyszerára
Korneuburgban, Bécs mellett.